

Mødet fortsat Kl. 7³⁰.

Forhandlingerne genoptoges.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet.

H. P. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard begyndte sin Tale med at udtale sin store Glæde og Tilfredshed over, at det var lykkedes at tilbageslaa de fule Angreb, som man havde søgt at rette mod Medlemmernes Talefrihed, og det ærede Medlem erklærede, at nu kunde Medlemmerne jo frit tale om alt muligt; og han føjede til, at det vilde han ogsaa gøre, i alt Fald for en Del. Derefter sagde det ærede Medlem: Det er jo muligt, at der kommer en Del Smaating. Jeg maa erkende, at det var en af de største Sandheder, som det ærede Medlem sagde i sin Tale. Der var saa vist ikke sparet paa Smaatingene der.

Det ærede Medlem begyndte med at tale om, at Rigsdagens Medlemmer egentlig burde køre paa første Klasse med Jernbanen. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at de faa første Klasses Kort, der er tilbage, burde afskaffes, og at alle Medlemmer burde have Kort til anden Klasse, synes jeg, der havde været Mening i hans demokratiske Talemaader. Og det vilde for øvrigt ingenting betyde, thi der er ingen første Klasse mere undtagen i et enkelt Tog til Gedser, hvor der vistnok er to første Klasses Kupeer, ellers er første Klasse afskaffet. Hvilken Fornøjelse det ærede Medlem vilde have af at have første Klasses Kort, er mig derfor ikke rigtig bekendt.

Derefter vandrede det ærede Medlem jo viden om. Mange store Problemer som dette, at det ærede Medlem ikke kunde drikke en Kop Te i Rigsdagens Restaurant efter Kl. 7 Aften, at han undertiden maatte betale en Femogtyveøre, naar han vilde sende en Pakke hjem, at det kneb med at faa et anstændigt Værelse at telefonere i, naar han om Sommeren kom ind i Rigsdagen og vilde tale ud til Landet. Jeg synes, at alle disse Ting i Virkeligheden er Smaating, som jeg ikke tror, at noget Menneske udenfor denne Sal og sikkert heller ikke noget indenfor Salen ud over det ærede Medlem Hr. Korsgaard interesserer sig for. Det ærede Medlem frem-

satte imidlertid en ret stærk Kritik overfor Værten i Rigsdagens Restaurant, og deroverfor maa jeg sige, at jeg finder denne Kritik ganske ubegrundet. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte om, at han var en lille Rigsdagsmand, som nu kunde faa Lov til at udtale sig. Nej, det ærede Medlem er ikke nogen lille Rigsdagsmand, det ærede Medlem er en stor Rigsdagsmand, saa stor, at han i Modsætning til andre ærede Medlemmer i dette Ting ikke kan finde paa at henvende sig til Præsidiets, naar der er noget at klage over angaaende Rigsdagens indre Forhold. Nej, han er for stor til at henvende sig til Præsidiets, han vil tale for en større Forsamling, derfor er det, han bringer disse Smaating her ind i Salen. At det netop skulde være det ærede Medlem, der saa stærkt kritiserede Restaurationen, forbavser mig, thi jeg har den Formodning, at hans Interesse for Restaurationen i Virkeligheden er af meget platonisk Art. Dette Spørgsmaal om Restaurationen har flere Gange været drøftet i Præsidiets. Det ærede Medlem har ikke henvendt sig derom. Der er derimod til Præsidiets rettet Henvendelser angaaende Spørgsmaal om, hvorvidt Rigsdagens Bureau, dens Læsesal, Bibliotek o. s. v. maaske burde være aabent i længere Tid om Sommeren, men det er Ting, som øjensynlig ikke har Interesse for det ærede Medlem. Disse Spørgsmaal interesserer dog adskillige, og jeg ved, at Præsidiets vil drøfte det yderligere, inden denne Rigsdagssamling slutter.

Naar jeg har taget Ordet, er det dog ikke for at svare paa de Smaating, som jeg her har nævnt, jeg finder, at de egentlig ligger saa langt udenfor det, der bør forhandles om her. Jeg har derimod taget Ordet i Anledning af to bestemte Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog. Det ærede Medlem spurgte, om Tjenestemandsløven gjaldt for Rigsdagen. Det ærede Medlem sagde: Jeg ved vel, at man ikke har nogen juridisk Pligt til at lade Tjenestemandsløven gælde for Rigsdagen, men jeg mener, at man har en moralsk Pligt dertil. Det ærede Medlem nævnte ikke udtrykkeligt, hvad det drejede sig om, og jeg har derfor maattet spørge det ærede Medlem, hvad han sigtede til, og har ogsaa faaet det opklaret. Det drejer sig om, hvorvidt Tjenestemænd, der har naaet Halvfjerdsaaersalderen, kan fortsætte i Rigsdagens Tjeneste. Der har foreligget to Tilfælde i de fem Aar, jeg har haft den Ære at være Medlem af Præsidiets. Det ene vedrører en Stenograf, der havde arbejdet her